

tæller jo altsammen!) Er det da blot for at tælle, at vi stille det op i Loven, anvende Penge paa det og lade f. Ex. Mandstabet fra deres travle Forretninger gaa til Amager i nogle Uger hvert Aar? Er det derfor, at det ærede Medlem har deltaget i at stille Kjøbenhavns Bæning op i Forslaget blot for at tælle? (Udfryselse af Dinesen). Det ærede Medlem saar, antager jeg, Leilighed til at tage Ordet. Det ærede Medlems Stilling til denne Sag vil særlig interessere mig. Nu har han som bekendt været den nidkjære Krigsven, som har levet i Danmark; vi have hørt af ham, at det var Centrum i hans Virksomhed, det var det, alle hans Taler have dreiet sig om; hans stærkeste Angreb paa hans Modstandere have altid angaaet deres Stilling til Forsvarsvæsenet. Det vilde interessere mig, om det er rigtigt, som det hedder sig, at det ærede Medlem som Slutning paa 10 Mars ihærdige Virksomhed i den Retning nu har været og vil være ivrig for at begrave hele Sagen. Jeg vil ønske, at han dermed som Andre . . . (Kjær: Maa begrave sig selv!). Det tæller altsammen, sagde det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen), det tror jeg ogsaa; thi det er en Formation, som er istand til at optage alt vaabendygtigt Mandskab i Landet til Landets Forsvar; Reglen om, at alt vaabendygtigt Mandskab skal vaabenes, er fastholdt. Jeg ønsker med Andre, der have udtalt sig i den Retning, at denne Regel, der er fastslaaet baade i Hærløven og Værnepligtsloven, kunde naae til at blive fyldestgjort ved Lovens praktiske Udførelse paa en endnu langt fyldigere Maade, end det hidtil er sket. Vi have imidlertid som sagt Reglen, og vi stærpe denne Regel derved, at vi have troet at maatte gaa ind paa, at ei blot den syssle Kraft skal staa til Værn for Fædrelandet, men ogsaa den intellektuelle, den, der har Evne til særlig som Soldat at være Befalingsmand, skal være forpligtet til at lade sig udtage dertil. Det er en Formation, der, som sagt, kan optage alt det vaabendygtige Mandskab. Rammerne have vi heller ikke svækket fra det hidtil Bestaaende; tværtimod er der enkelte Steder, hvor vi have styrket dem, se saaledes § 19 og følgende. Vi ere i Erkjendelsen af, at Tanken om det værnepligtige Befalingsmandstabs frivillige Tilgang ikke har slaaet til, ikke har holdt Stik, gaaede med Ordføreren og hans Parti ind paa en Ordning af Officerstolen, der utvivlsomt vil hjælpe til at afværge saadanne Ulemper for Fremtiden, hvorunder den nuværende Ordning har lidt i de senere Aar. Det er dette Forslag, som det ærede Medlem fra Randers (N. P. Sørensen) betegnede som af mig anført, det kan man tage sig lettere, det er dette Forslag, som de ærede alvorlige Medlemmer fra Leire og Stege have kritiseret paa den Maade, jeg har nævnt, tilligemed deres Nærmeste. Da Forsvarskommissionen, en Kommission,

der bestod af Militære, Finantsmænd og Politikere, i 1865—66 havde endt sit Arbejde, indfillede den et lignende Forslag som vi for Fodfolkets Vedkommende, og det Forslag, som derefter blev revideret af den ærede Ordfører, der da var Departementsdirektør og fremlagt for os af General Naasløff, gik ikke meget videre end dette for Fodfolkets Vedkommende og det gik ikke saavidt for Artilleriets. Det er altsaa ikke Humbug, naar man byder dette som et Forslag, vi tro, at man kan være tjent med i et Land med den Størrelse og de finantsielle og indre Kræfter, som her ere at raade over. Efterat man har vedtaget en Flaadelov, der, naar Lønningsrevisionen er foregaaet, vil nærme sig til henimod de 5 Millioner, og naar man vil gaa ud fra den Beregning, at her er Tale om ca. 8 Millioner, bliver det henimod 13 Millioner. I Gjennemsnit have vi havt og ville vel i den nærmeste Fremtid faae paa § 26 til Forsvarsforanstaltninger 2 Millioner Kr., idet de ere ikke libet forsmøgte fra tidligere Tider; da man forgjæves forhandlede om ekstraordinære Bevillinger til Forsvarsvæsenet. Det er henimod 15 Millioner, og dertil kommer Pensionsskylden, der er temmelig betydelig. Det er intet lille Bøsel for dette lille Land. Det er min Overbevisning, at Landet under de nuværende økonomiske Vilkaar kan bære dette, selv om det var noget mere, men det kan ogsaa hænde, naar de økonomiske Tider vende sig, — vi have allerede havt alvorlig Forsmag paa, at Saadant kan ske — at disse Udgifter kunne føles trykkelige for hele Landets Udvikling overhovedet og bidrage til at gjøre Befolkningen kjed af og angst for selve Forsvaret paa Grund af Byrderne. (Kjær: Det er den allerede). Det er ikke rigtigt, det ærede Medlem siger, at Befolkningen allerede er kjed af Forsvaret og dets Byrder, det beneger jeg; jeg er overbevist om, at Befolkningen uden Partihensyn gjerne faae, at denne Rigsdag kunde blive enig om at bringe denne vigtige Sag tilende, selv om det skete med noget større Offre end de, vi, naar vi tage begge vore Forsvarslove, hidtil have ydet. (Kjær: Det er ikke rigtigt. Lad os faae en Appel til Folket, saa kunne vi faae at se). Jeg siger med det ærede Medlem: Ja, naar vi komme til et Tidspunkt, hvor der kan være Tale om at faae Noget at se, kan det hænde, at det vilde være rigtigt; endog fra alle Sider, hvis Meningerne efter Fællesudvalget ikke kunde faae en mere almindelig Tilslutning; hvis der f. Ex. skulde være et stort Mindretal imod det ene eller det andet Thing, navnlig her, vilde det muligvis være korrekt fra selve Flertallets Side at bede Regjeringen om at lade foretage Valg, inden man gik til en Afstemning, som man ellers troede at kunne gaa til, idet det jo har sin store Betydning, at den nye Lov, naar den ikke kan vedtages med en saa almindelig Tilslutning, for at den ikke skal splitte Folket ad i